

Waardevolle ervaring

Lange termijngeheugen kennisbron ondanks dementie

Didima de Groot is als neurotoxicoloog meer dan vijftig jaar betrokken geweest bij hersenonderzoek en kwam vaak in aanraking met dementie. Nu heeft haar broer Alzheimer. Ondanks die beperking betreft ze hem tot zijn en haar eigen genoegen bij de voorbereiding van een presentatie in haar studiekring Samen Wijs in Boxmeer. Lees haar verhaal.

Broer en zus beleven plezier in hun samenwerking

“Mijn broer was geschiedenisleraar op de middelbare school. Hij stond bekend als een onderwijzer die zijn leerlingen wist te enthousiasmeren, streng maar rechtvaardig.

Toen ik hem vertelde dat ik overwoog om voor de studiekring een presentatie te houden over de geschiedenis van de fusiegemeente Land van Cuijk werd hij enthousiast en zei zonder dat ik dat vroeg: ‘Weet je wat je dan moet doen? Een onderscheid maken tussen de geschiedenis langs de Maas (de oostgrens van de nieuwe gemeente) en die aan andere kant, de Peilkant langs de westgrens. Daar zit een heel groot verschil tussen. Langs het water zaten de Romeinen al en in de Peel zat aanvankelijk niets en pas veel later een verborgen boerderijtje’.

Ik dacht meteen: dit is bekend terrein voor jou. Bij volgende bezoeken begon ik er weer over en vroeg dan bijvoorbeeld waar aan de Maas de Romeinen dan zaten. En bestaat Boxmeer langer dan Grave. Het viel op dat hij doorgaans wel

de klok hoorde luiden, maar niet meteen wist waar de klepel hangt. Dan zochten we het op. Dat moet ook wel, anders is het voor hem frustrerend.

Spelletjes van vroeger

Inmiddels zijn we samen bezig een presentatie te maken over oude beroepen. Over het voddenvrouwtje en de melkkar en de groenteboer die langs de huizen kwamen. En zo maken we ook een presentatie over de spelletjes die we als kind speelden. We kijken dan of de kinderen die nu nog spelen, of dat ze dat op een andere manier doen. Of misschien kennen ze die spelletjes helemaal niet meer.

Ook nu doet mijn broer volop mee en dat is echt geweldig om te zien en mee te maken. Elk stukje opgezochte informatie roept bij hem weer aanvullende kennis op, waarbij hij ongemerkt zijn brein activeert. Het geeft ons bij beide plezier en hierdoor kunnen anderen leren van de kennis die hij nog steeds bezit.

Wat kunnen studiekeringen hiervan leren? Ik denk dat deelnemers die wat gaan dementeren nog prima in hun kring kunnen functioneren. Misschien moet je niet te snel over dementie praten, maar over veroudering van het brein, wat bij de een sneller gaat dan bij de ander. Het oproepen van (jeugd)herinneringen kan, zo leer ik van mijn broer, helpen om nog goed mee te kunnen doen en dat geeft moed.

Lees ook: [Gedachtewisseling met moeilijke vragen en pijnlijke antwoorden](#)